ѿ многопитіе, ѿ праздносѣданіе кога токмо ѿде чл҃вкъ ѿпіи
като скотъ. Іѡще ѿдругое ѿскушеніе ѿболесть приходи ѿбга
на чл҃вка какво почетлилъ праведнїи Іѡвъ. Но разумный чл҃вкъ кога
сѧ разболи тогива потребно є тому давоспомене бжїи неизслѣдимый
судбы, ѿблгодарно датерпи тїѧ напасти, дане оучинѧ другїи
человѣцѧ повинны, нотокмо грѣхъ свой. Єуліе.
Были тамо нѣкои фарисеи сѣдѧли, ѿпомышлѧли насрца свои: зашо
тои такѡ говори хулы, кои може даѡставѧ грѣхи, токмо єдинъ бгъ?
ѿтои ча разумѧлъ Іс духо свои, ѿрече: що помышлѧвате това на
срцахъ вашы, ами шое полесно дарече: ѡставлѧется тебѣ грѣхи, и
ли дарече́мъ востани ѿходи. Толкованіе.
Ѡтова показува себѣ хс како є истинный бгъ, понеже єдинъ
бгъ знаи начлвка сердечное помышленіе єгѡ, каквѡ писаніе говори:
Азъ єсмъ Гдь що испитува срца ноутроби. Іѡще: чл҃вкъ гледа на
лицѣ, абгъ гледа насрце. Фарисеи думали: како хулы говори хс,
като рече разслабленому ѡставлѧюсѧ тебѣ грѣхи: ала хс тоѧ час
посрамила ихъ исхорати ѿработа, пото като подаде наболнаго грѣ-
хѡвъ прощеніе, подаде єму ѿтѣлесное исцѣленіе. Ѿрече имъ: вы
мыслите како азъ хулно говорѧ: Єуліе:
Но даузнайте, како властъ имать снъ чл҃вчкїи наземли ѡставлѧти
грѣхи. Тогива рече разслабленому: Тебѣ дума: Востани, ѿвоз-
ми ѡдръ твои, ѿиди въдо твои, ѿвостана поиде въдомъ свои.
Толкованіе.
Оле повеленіе бжїе! Оле гла силнїи! Констину гла бжїи, ка-
квѡ Дѣдъ Пророкъ рече: Се дастъ гла свои гла силы. Като рече
єму хс востани, тои ча повеленіе єгѡ работа бѧстъ: Востана
разслабленый ѿходѧше ѿздравъ поиде въдомъ свои. Єуліе.
Като видѣ народъ това почудихасѧ, ѿпрославиша бга шое подалъ
таковѧ властъ чл҃вкомъ. Толкованіе.
Ами зашо повеле Іс наразслабленаго донесе ѡдръ свои понеже
дасѧ немни на євреите, како хс това оучини сопривиденіе, или
смѣтаніе? Іѡще, давидѧ ѿлюдіе това знаменіе дасѧ почудѧ, по-
то ѡны тогѡ проста чл҃вка мнѣли. Ѧнїи братіе мои като гледаме
това шое случило натогѡ разслабленнаго потребно єстъ дасѧ
оубоимъ ѿдапотреперимъ: Понеже натоѧ свѣтъ нїи всѧкоги
непрестанѡ согрѣшаваме, ала Бгъ на не наказува като тогѡ